

Uro omkring bail-in breder sig i en grad, hvor Frankfurtaavis nedtoner spørgsmålet

12. januar 2016 – Økonomisektionen i Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) bringer i dag en propaganda-artikel for bail-in, tilsyneladende som reaktion på bankkontohaveres (og læseres) bekymring, efter at have modtaget breve fra deres banker, der gav meddelelse om, at bail-in-reglerne træder i kraft den 1. januar i år. Der er ingen grund til bekymring, i hvert fald ikke i Tyskland, der ikke er som Cypern, hævder FAZ. Alle bankindskud under 100.000 euro i Tyskland er beskyttede, og nødindgreb for at redde, f.eks. sparekasser er kun »hypotetiske«, og skulle der engang ske noget, så er der stadig skatteborgernes intervention – dvs., gennem statslige bankredningspakker, bail-out.

Vær med i diskussionen med Tom Gillesberg, Tors. 14. jan. kl. 19: Gratis konference linje: 78 77 21 83, kode 143472#

OBS!

Mødet foregår kun via telefon!

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnligt. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os

en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler, ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og

kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?»

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

EU ønsker at installere neoliberal fascistisk regering i Grækenland

12. januar 2016 – Det europæiske oligarki er stadig ikke tilfreds med den græske koalitionsregering med Syriza-partiet og de Uafhængige Grækere, selv om denne har kapituleret til

alle krav. Det ser ud til, at oligarkiet ønsker at få partiet Nyt Demokrati, der var oligarkiets bedste »partner«, tilbage til magten, men med en regering, der er endnu mere liberal og fascistisk end den foregående, der blev ledet af Antonis Samaras.

Weekendens valg af Kyriakos Mitsotakis som leder for Nyt Demokrati blæses op som de neoliberales og pro-europæeres nye, store håb. Selv om han portrætteres som et nyt ansigt og en »reformator« af indgroede interesser, er Mitsotakis en ætling af en af de ældste, politiske dynastier i Grækenland. Hans far, Constantine, var en tidligere premierminister, og hans søster, Dora Bakoyannis, der er medlem af Nyt Demokrati, er en tidligere udenrigsminister og leder af partiets højrefløj. Mitsotakis selv er en Harvard-uddannet, tidligere bankier.

Han skylder sin valgsejr til den hårde kerne i partiets højrefløj. De to andre kandidater, der kom ind som nummer tre og fire, hhv. – Apostolos Tzitzikostas og Adonis Georgiadis – gav ham deres støtte. Hans ligeledes store sejr i Messina, en bastion for tidligere premierminister Antonis Samaras, antyder, at sidstnævnte også pegede på ham.

Samaras er sandsynligvis arkitekten bag Ny Demokratis plan, fordi han bejlede til fascisternes, inklusive den ovennævnte Georgiadis, en hardcore ideologisk fascist og tidligere sundhedsminister, hvis nedskæring var, og er, ansvarlige for tusinder af dødsfald. En anden tilhænger af Mitsotakis, Makis Voridis, tidligere formand for parlamentet, da ND var i regering, er også fascist. Der findes et berømt billede af ham fra 1980'erne, hvor han bærer en økse på vej til at angribe en demonstration fra venstrefløjen.

Opdatering over situationen i Asien: USA rasler med atomsablen over for Nordkorea, o.a.

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea

10. januar 2016 – Et amerikansk B-52 bombefly fløj i søndags ved middagstid over Sydkorea, eskorteret af to sydkoreanske F-15 og et par amerikanske F-16. Skønt den vestlige presse rapporterer, at flyene "kan medbringe" atomvåben, siges det i dækningen fra *Korea Herald*, at flyet rent faktisk var armeret med atommissiler og "bunker buster" bomber, der er i stand til at bombe Nordkoreas undergrundsfaciliteter.

Under alle omstændigheder erklærede USA, at togtet var en "demonstration af beslutsomhed." Mens der ikke er rapporteret om respons fra Pyongyangs side, vil de alligevel med sikkerhed tage til efterretning, at B-52 er i stand til at medbringe atomvåben og læse det som en trussel. Enhver antydning af amerikansk atommagt vækker raseri i Pyongyang, der forbinder sin egen stræben efter atomvåben med det, som det opfatter som tidligere amerikanske manøvrer, støttet af atomvåben, for at vælte landets regering, med jævnlige henvisninger til amerikanske bombeflys masseødelæggelse af landet under Koreakrigen.

Den sydkoreanske forsvarsminister Han Min-koo har i mellemtiden instrueret militærets missilkommando om "hurtigt og præcist" at gøre gengæld, hvis Nordkorea foretager nogen som helst provokationer i kølvandet på den seneste atombombeprøvesprængning, sagde Ministeriet for Nationalt Forsvar

søndag.

Selv betegnede Kim Jong-un atombombe-prøvesprængningen som en "defensiv" foranstaltning. "Det er en suveræn stats legitime ret, som ingen kan gendrive", sagde han. "Vores brintbombe-prøvesprængning, som vi foretog ved årets begyndelse, hvor Koreas Arbejderpartis 7. kongres afholdes, er en forholdsregel til selvforsvar, der udelukkende skal forsvare landets uafhængighed og folkets ret til at overleve truslen om en atomkrig med USA og imperialister, og sikre fred på den Koreanske Halvø, samt sikre regional sikkerhed."

En unavngiven topembedsmand i det nordkoreanske kommunistparti advarede om, at Sydkoreas genoptagelse af propaganda-udsendelser (der, ud over propaganda mod Nordkorea, også inkluderer en dosis af såkaldt K-popmusik), tillige med forhandlinger mellem Washington og Seoul om muligheden for at udstationere atombevæbnede bombefly i Sydkorea, har drevet den Koreanske Halvø til randen af krig. Skønt den slags udtalelser fra Nordkorea tilsyneladende ikke er usædvanlige, gør den øjeblikkelige globale situation dem mere realistiske end normalt.

Korea Times afspejler Obamas forsøg på at starte en fuldt optrappet krig over Nordkorea

10. januar 2016 – Den engelsksprogede avis *Korea Times* rapporterer i dag, idet den hævder at citere kilder i regeringen i Seoul, at "Sydkorea og USA søger at afskære pengestrømmen til den nordkoreanske leder Kim Jong-un, og som bruges til at afstive hans regime". Avisen rapporterer, at "Seoul overvejer at tilslutte sig Washingtons indsats for at indefryse Kims udenlandske finansielle aktiver og opgradere de økonomiske sanktioner imod Pyongyang ... De allierede lægger

også pres på Kina for at forbyde landets olieeksport til Nordkorea, der er stærkt afhængig af brændstof fra Kina ..., for derved effektivt at forvolde Nordkorea smerte.

Avisen bemærker, at Obama også overvejer at pålægge en sekundær boykot, som USA en gang før har gjort, ved at sanktionere enhver bank, der gør forretninger med Pyongyang.

En velinformeret kilde i Sydkorea sagde til *EIR*, at mange i Sydkorea bemærker, at Nordkorea ikke lytter til Rusland eller Kina, men, at dømme efter Washingtons respons, er det sandsynligt, at anglo-amerikanerne i hemmelighed opmuntrer Nordkorea til at fortsætte med atom- og missilprøvesprængningerne, således, at Sydkorea vil blive tvunget til at droppe sin modstand mod, at der deployeres THAAD-missiler og andre amerikanske strategiske styrker i Sydkorea. Den sydkoreanske regering har kraftigt modsat sig disse deployeringer som værende rettet mod Kina, og ikke mod Nordkorea, og det ønsker ikke at have noget med Obamas krigsplaner mod Kina at gøre.

Den japanske højrefløj er ligeså forrykt som de amerikanske neokonservative

10. januar 2016 – Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' kan synes at være rettet mod menneskehedens fælles interesser, men, rapporterer den ekstremt konservative *Yomiuri Shimbun* i en lederartikel i lørdags, i realiteten tilsigter den økonomisk og militær dominans over Eurasien, og må stoppes. Initiativet med 'Bæltet og vejen', skriver avisen, "tilsigter at udvide Beijings økonomiske indflydelse i forbindelse med den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank" (AIIB), med planer om at opbygge en "enorm økonomisk blok". Hvad der er mere ildevarslende, så er det "et andet aspekt af en militærstrategi, der tilsigter at bygge et netværk, som perler på snor, af forsvarsværker for den kinesiske flåde, når

denne opererer på de åbne have”.

Lederartiklens overskrift er “Kinas iøjnefaldende opbygning af atomvåbenenheder udgør en udfordring for USA”, selv om der ikke står noget i artiklen om Kinas atomvåbenkapacitet. Dundertalen blev genoptrykt i *New Haven Register* (Connecticut).

I øvrigt gentager artiklen det vestlige hysteri om Kinas konstruktion af kunstige øer i det Sydkinesiske Hav og beskylder Kina for ”at forsøge at gøre sin kontrol over det Sydkinesiske Hav til et *fait accompli*, alt imens det dækker over sin sande plan for at gøre de kunstige øer til militære forsvarsværker”, en ”trodsig holdning, der ikke kan tolereres”. Artiklen opfordrer USA til at indgå i et partnerskab med Japan, Indien, Australien og sydøstasiatiske nationer, for at ”håndtere situationen” med ”regeringen Xis forsøg på at gøre Kina til en sømagt”.

Lyndon LaRouche bemærkede, at det moderne Japan altid har haft en gruppering, som briterne bejlede til, og som ønsker at holde alle ude af ”deres territorium”, inklusive især kineserne, i modsætning til den gruppering, der skriver sig tilbage til Meiji-restaurationen og det Amerikanske Systems daværende indflydelse, der er fortalere for opbygning af nationer, hjemme og i udlandet.

USA's styrker i Sydkorea i alarmberedskab; Kongressen angriber Kina

11. januar 2016 – Curtis Scaparrotti, kommandør for de kombinerede sydkoreanske/amerikanske styrker i Sydkorea, beordrede USA's styrker i »højeste alarmberedskab« under det fælles inspektionsbesøg på Osan Flyvebasen nær Seoul, der opereres i fællesskab af USA og Sydkorea, sammen med general Lee Sun-Jun, formand for Sydkoreas generalstabschefer.

Ifølge det Koreanske Forsvarsministerium diskuterer man at sende flere amerikanske, strategiske styrker ind i Sydkorea, inklusive B-2 bombefly, atombevæbnede ubåde og F-22 stealth kampfly. I går fløj USA et B-52 bombefly over Sydkorea, eskorteret af amerikanske og sydkoreanske kampfly.

Sydkorea taler også gennem højtalere ind i Nordkorea og begrænser adgangen til Kaesong-industrikomplekset i landets nordlige del, hvor sydkoreanske selskaber producerer med billig, nordkoreansk arbejdskraft.

I Washington har Repræsentanternes Hus trukket et lovforslag om flere sanktioner frem, der blev vedtaget i Komite for et år siden, men aldrig bragt til afstemning i salen, og Huset forventes at vedtage forslaget i aften, den 11. jan. Loven til Gennemførelse af Sanktioner mod Nordkorea er i realiteten rettet imod Kina og foreslår at nægte Nordkorea adgang til hård valuta ved at indføre tvungen »blokerende sanktioner« imod ethvert land, forretningsforetagende eller enhver person, der gør forretninger med Nordkorea, »bidrager materielt til Nordkoreas udvikling af atommissiler og ballistiske missiler, eksporterer luksusvarer ind i Nordkorea eller er involveret med Pyongyang i pengevidvaskning, fremstilling af smuglervarer eller narkotikahandel«, ifølge lovforslaget. Kina er selvfølgelig den primære eksportør til Nordkorea, og Obama og ligesindede kongresmedlemmer kan identificere næsten enhver eksport som hørende ind under denne kategori.

Kina er meget stærkt imod Nordkoreas atomvåbenprogram, men afviser også kraftigt ideen om, at sanktioner skulle hjælpe, og kræver, at USA ophører med sine trusler mod og sin dæmonisering af Nordkorea. Kina anbefaler USA at acceptere Pyongyangs tilbud om forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og som tilsigter en fredsaftale sammen med en afslutning af atomvåbenprogrammet.

Foto: Der er i øjeblikket henved 28.500 amerikanske tropper i den sydlige halvdel af den Koreanske Halvø. I mandags blev hele styrken sat i absolut højeste alarmberedskab.

Helga Zepp-LaRouche kræver Nyt Paradigme på forum for forsvarsministre i USA

11. januar 2016 – På et forum, der fejrede 50-året for stiftelsen af Nationalkomiteen for Amerikansk-kinesiske Relationer, hvor 4 tidligere amerikanske forsvarsministre fremlagde et »tilbageblik« på USA-Kina-forholdet under deres embedsperiode, indgav Helga Zepp-LaRouche en dosis virkelighed i det, der var ved at blive en lovlig behagelig udveksling af synspunkter mellem kolleger i lighed med, hvad der måtte have fundet sted på dækket af Titanic, før skibet ramte isbjerget. Forsvarsministrene var Harold Brown, William Cohen, Chuck Hagel og (over video) William Perry. Alt imens spørgsmålet om atomvåben ikke var blevet bragt på bane, især af Perry, der tidligere har givet udtryk for stor bekymring over faren for atomvåbenspredning og faren for en atomar konflikt med Rusland, så manglede den fornemmelse for en nødsituation, der svarer til den virkelighed, vi i dag står overfor.

Alt imens mødelederen, formand for NCUSCR Steve Orlins, gjorde, hvad han kunne, for at finde en anden person end Helga til at stille det første spørgsmål, så lykkedes det hende at få taletid. Helga præsenterede sig som præsident for Schiller Instituttet.

»Der er mange militære eksperter på internationalt plan, der siger, at vi er nærmere en atomkrig, end vi var på højden af den Kolde Krig, af forskellige årsager«, sagde hun. »Hvis dette skulle indtræffe, ved et uheld eller på anden vis, så ville det føre til menneskehedens udslettelse. Der er mange andre destabiliserende faktorer. En af disse faktorer er, at Verdensbanken netop har sagt, at vi står foran den perfekte, politiske storm på grund af det nye finanskrak. EU står for at eksplodere over flygtningekrisen.« Vi har ISIS.

Her afbrød en temmelig utålmodig Orlins Helga, »Hvad er Deres spørgsmål?«, spurgte han.

Helga svarede: »Mit spørgsmål lyder, hvorfor kan vi ikke skabe et nyt paradigme, hvor vi besvarer præsident Xi Jinpings tilbud, som han gav til præsident Obama under APEC-mødet i 2014, og som gik ud på, at USA burde samarbejde om den Nye Silkevej i en win-win-strategi? I sin nytårstale gentog han, at vi må bygge et samfund for menneskehedens fælles bestemmelse. Hvorfor kan vi ikke bygge en international sikkerhedsarkitektur, der er baseret på fælles, økonomisk samarbejde?«

Den første til at svare var Harold Brown, der var forsvarsminister under Jimmy Carter.

»Det tror jeg, vi har gjort«, sagde han. »Jeg tror, tingene ville se meget værre ud, hvis vi ikke havde økonomisk samarbejde, men at sige, at man går ind for fred og samarbejde, er blot det allerførste skridt. Mekanikken i detaljerne betyder alt.«

Dernæst ønskede Bill Cohen at svare. Cohen sagde, at han

ønskede, at Perry skulle tale om dette spørgsmål, men at han ville kommentere det på egne vegne. »Jeg mener, at vi er blevet for slappe i vores bekymring for atomvåben«, sagde han. »Jeg går tilbage til Churchill, der sagde, at, en dag ville vi vende tilbage til Stenalderen på videnskabens lysende vinger. Jeg tror, at det, vi ser med spredningen af atomvåben – Pakistan bygger flere og flere, Nordkorea bygger flere, Iran kunne meget vel bygge flere i en ikke så fjern fremtid. Så jeg mener, at denne eksistentielle trussel, såvel som også klimaforandringen, må få os til virkeligt at tænke eller gentænke, hvordan vi skal overleve på denne planet. For jeg mener, at truslen om spredning af atomvåben er langt større i dag, fordi flere og flere personer og radikale grupper forsøger at få fingre i dem. Det ville jeg sætte i sammenhæng med en generel arkitektur, som vi må bekymre os om, måske mere end tidligere, for vi havde rationelle regeringer, der håndterede dette spørgsmål, der er ved at komme dertil, hvor der er tale om at balancere på kanten af sikkerhed og mulig udslettelse.«

Dernæst fokuserede Orlins på spørgsmålet om terrorisme og ignorerede Cohens forslag om, at Perry skulle kommentere spørgsmålet (se supplerende rapport).

Mødet blev transmitteret live på C-Span, se <http://www.c-span.org/video/?402996-1%2Fformer-defense-secretaries-uschina-relations&start=4626>

Titelbillede: Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Nye Paradigme med USA's samarbejde om den Ny Silkevej, i National Press Club, Washington, D.C., den 27. oktober 2015.

Supplerende dokumentation:

11. januar 2016 – Alt imens tidligere forsvarsminister William Perry ikke var helt så ligefrem, som han tidligere har været i spørgsmålet om faren for atomkrig (se 30. dec., '**Stands dette**

forbandede atomvåbenkapløb!') under NCUSCR's forum med deltagelse af tidligere forsvarsministre, og ikke fik lejlighed til, eller selv tog muligheden for at svare på Zepp-LaRouches afgørende spørgsmål, så indikerede han klart, at atomtruslen var nummer ét på hans dagsorden. Da mødelederen gennemgik en indkøbsliste over spørgsmål, som han anså for vigtige, spurgte han alle forsvarsministrene, om klimaforandring var en strategisk trussel!

»Ih, ja«, svarede på rad og række forsvarsministrene Brown, Cohen og Hagel. Perry understregede og brød således den »politiske korrekthed«, at han var langt mindre bekymret for noget, der muligvis ville blive et stort problem i 2030, end han var over atomtruslen, der er et spørgsmål om den yderste hastesag. Med hensyn til mulige »brændpunkter«, eller steder, hvor en opblussen af krig kunne finde sted, påpegede Perry specifikt det Sydkinesiske Hav som en mulig udløser af en konflikt.

»Kinesernes syn på det Sydkinesiske Hav er meget anderledes end vores«, sagde han og bemærkede, at de anser det for at være en del af deres territorium, hvorimod USA anser det for at være en del af de åbne (frie) have. »Dette sætter scenen for betydelige uoverensstemmelser, der kunne føre til konflikt.«

**Ny regering i Warszawa
lancerer kampagne, der**

angriber Tyskland

11. januar 2016 – Den nye, polske regerings udenrigsminister kaldte her til morgen den tyske ambassadør til møde for at modtage en formel protest over førende, tyske politikeres angivelige anti-polske kampagne. Dette henviser til kritik fra EU-kommissær Günter Oettinger og EU-parlamentets præsident Martin Schulz af de skridt, som den nye polske regering har taget for at underkaste medierne skarp kontrol. Begge de ovennævnte personer har udtalt deres kritik i deres kapacitet af EU-embedsmænd.

De polske medier, der nu er underlagt bestemt regeringskontrol, har i den forløbne uge lanceret en kampagne imod Tyskland, pga. angivelige anti-polske følelser, der skulle være oppisket af Tyskland. NB: Alt dette finder sted i kølvandet på nylige forhandlinger mellem London og Warszawa, der, iflg. rygterne, involverer en aftale, som er under udarbejdelse, imod Tysklands pro-EU/pro-euro-politik – Polen støtter en britisk Brexit til gengæld for britisk støtte til etablering af baser til en stående NATO-tilstedeværelse på polsk territorium. Alt imens Tysklands EU-politik med rette fortjener modstand, så er Tyskland med rette modstander af NATO's udvidelse ind i Polen.

Warszawa skal tilfældigvis være vært for det næste store NATO-topmøde, som vil finde sted om et par måneder.

Foto: »Vi har holdt et møde og talt om, hvordan vi skal løse kommunikationsproblemer mellem Polen og Tyskland«, sagde den polske udenrigsminister Witold Waszczykowski (t.v.) efter mandagens møde med den tyske ambassadør til Polen, Rolf Nikel. (t.h.)

Vladimir Putin adresserer britiske, geopolitiske angreb på Tyskland i interview med Bild Zeitung

11. januar 2016 – I et eksklusivt, vidtrækkende interview med Tysklands førende massetabloidavis, *Bildzeitung*, der blev udgivet i dag, men blev gennemført den 5. januar i Sotji, Rusland, greb den russiske præsident Vladimir Putin på afgørende vis ind imod britisk geopolitik, der især har været rettet imod Tyskland efter Berlinmurens fald, og fortsat er rettet imod Tyskland i dag, med det formål at sikre en permanent Øst-Vest-konflikt og krig, i stedet for enhed og samarbejde gennem sådanne initiativer som politikken for »Ét bælte, én vej«, som BRIKS-medlemmet Kina og dets allierede har fremmet, og som Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik for Verdenslandbroen.

På spørgsmålet fra *Bilds* interviewere, »Hvad gjorde vi forkert?« efter afslutningen af den Kolde Krig, svarede Putin, »Vi overvandt ikke delingen af Europa: for 25 år siden faldt Berlinmuren, men delingen af Europa blev ikke overvundet, usynlige mure blev simpelthen flyttet mod Øst«, sagde han. »Dette skabte grundlaget for gensidige beskyldninger, misforståelser og fremtidige kriser.« Putin afslørede dernæst, at han havde undersøgt dokumenterne og mødeudskrifterne fra de drøftelser, der fandt sted i 1990 efter Berlinmuren faldt, især Egon Bahrs bemærkninger, »allerede tysk politiks patriark« og en »vis gammel tysker«. Daværende tyske udenrigsminister Gerhard Schröder, kansler Helmut Kohl og de sovjetiske ledere Gorbatsjov og hr. Falin fra det Russiske Kommunistpartis Centralkomite deltog også. Putin understregede, at han og Gerhard Schröder stadig er gode venner.

Præsident Putin rapporterede, at Bahr den 26. juni 1990 sagde: »Hvis vi ikke, samtidig med den tyske genforening, tager afgørende skridt til at overvinde opdelingen af Europa i fjendtlige blokke, kan begivenhederne tage en så ufordelagtig vending, at USSR vil blive dømt til international isolation.« Bahr talte om nødvendigheden af at skabe en ny alliance i hjertet af Europa, forklarede den russiske præsident. »Europa bør ikke gå til NATO. Hele Centraleuropa, med eller uden Østtyskland, burde have dannet en separat alliance med deltagelse af både Sovjetunionen og USA. Og så siger han: 'NATO som organisation, i det mindste dens militære strukturer, må ikke udvides til at omfatte Centraleuropa.'«

Bahr, tilføjede Putin, var »overbevist om, at det var nødvendigt at ændre formatet radikalt og bevæge sig væk fra den Kolde Krigs tid. Men vi gjorde intet«. Nu »er det, som Bahr advarede om, sket«. Hele Europa blev ikke forenet, som Bahr anbefalede, og i stedet »begyndte NATO at udvides mod Øst«.

Den russiske præsident berørte igen spørgsmålet om NATO og det ikke urelaterede spørgsmål om terrorisme, som Putin sagde »også blev brugt som et middel til at bekæmpe Rusland« i 1990'erne.

»Hvis der havde været nogen, der havde lyttet til Gerhard Schröder, til [daværende franske præsident] Jacques Chirac og til mig, ville der måske ikke have været nogen af den seneste tids terrorangreb i Paris, lige såvel som der ikke ville have været en opkomst af terrorisme i Irak, Libyen eller andre lande i Mellemøsten«, fortsatte Putin. »Vi konfronteres med fælles trusler, og vi ønsker stadig, at alle lande, både i Europa og i hele verden, må forene deres indsats for at bekæmpe disse trusler, og vi tilstræber stadig dette. Jeg refererer ikke kun til terrorisme, men også til kriminalitet, menneskehandel, miljøbeskyttelse og mange andre fælles udfordringer. Men dette betyder imidlertid ikke, at det er os, der skal være enige med alt, som andre beslutter om disse og

andre spørgsmål. Desuden, hvis nogen er utilfredse med vores standpunkt, så kunne de finde en bedre mulighed end at erklære os for en fjende hver gang. Ville det ikke være bedre at lytte til os, at reflektere kritisk over det, vi siger, at blive enige om noget og søge fælles løsninger?»

Putins diskussion om Ruslands forhold til Tyskland er lærerig. På trods af alt, hvad der er sket i løbet af det seneste årti, og forsøg på at »ødelægge vore relationer gennem massemedierne og antirussisk retorik«, så forbliver relationerne dog tætte, fordi begge nationers befolkning har en følelse af slægtskab over for hinanden.

Russisk-tysk økonomisk og strategisk samarbejde var til gavn for begge nationer og skabte jobs, mellemfolkeligt og kulturelt samarbejde, Skt. Petersborg Dialogforum, blandt andet. Og, understregede han, Tyskland og Rusland arbejdede sammen for at forsøge »at forhindre negative udviklinger i Mellemøsten og Irak, sammen«.

De »tåbelige og skadelige« sanktioner, der er påtvunget Rusland, har skadet begge nationer, påpegede Putin: handelsvolumen i dollars er faldet med 50 %, og mange af de jobs, der blev skabt af russisk-tysk samarbejde, er gået tabt. »Vi vil imidlertid«, understregede Putin, »overvinde de vanskeligheder, vi konfronteres med i dag«, idet der stadig er mange tilgange til samarbejde inden for mange områder. Kansler Merkel og Putin er mødtes regelmæssigt ved diverse begivenheder«, sagde han. »Jeg tror, jeg mødte hende syv gange og havde 20 telefonsamtaler med hende i 2015 ... så relationerne udvikler sig stadig, Gud ske lov, og jeg håber, de vil udvikle sig yderligere.«

Kreml har udgivet en engelsk oversættelse af præsidentens interview, der kan ses her: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/51154>.

Bilds originale tyske artikel er tilgængelig på

<http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/interview-mit-dem-russischen-praesidenten-russland-44091672.bild.html>

Og dens engelske oversættelse er tilgængelig på:
<http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/russian-president-vladimir-putin-the-interview-44092656.bild.html>

Tysklands justitsminister Maas hævder, angreb i Köln var forud planlagt

11. januar 2016 – Tyskland er udpeget som mål for etniske sammenstød ved hjælp af kriminelle miljøer blandt både udlændinge og indfødte tyskere som *agents provocateurs* for at få mere gang i volden. *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche sagde den 5. januar i en indledende vurdering af truslen mod Tyskland, at man ville finde, at det er »en britisk imperie-operation«. Man er nu begyndt at finde forbindelser.

I et interview 10. januar i *Bild am Sonntag* udtalte den tyske justitsminister Heiko Maas (SPD) om angrebene nytårsaften, »Der er ingen, der skal fortælle mig, at dette ikke var indbyrdes koordineret eller planlagt forud. Vi må omgående have efterretninger om det her.« Han fremførte også, at anti-immigrantpartiet Alternative für Deutschland (AfD) og den racistiske gruppe PEGIDA (Patriotiske Europæere imod

Islamisering af Vesten) »synes at have ventet på denne hændelse«.

Der Spiegel bemærker i sin rapport i går, søndag, om interviewet med Maas, at politiets undersøgelsesfolk har efterretninger om en forud planlægning af overfaldene i Köln nytårsaften. »Sådanne 'gedulgte' handlinger under massebegivenheder har i årevis fundet sted i Nordafrika og blev først observeret i Egypten. Under urolighederne på Tahrirpladsen i Cairo førte de til rædsel over hele verden. Der havde været flere beskyldninger om, at Mohammad Morsis Muslimske Broderskabs-regering i Egypten slap kriminelle bander løs for at angribe og massevoldtage demonstranter fra oppositionen.«

Politiets foreløbige efterretninger peger på kernegrupper af unge gadetyve og narkohandlere, der ofte er kendt af politiet, og som for det meste stammer fra Algeriet og Marokko, som værende de personer, der blandt de 1.000 fulde, festende mænd gennemførte tyverierne og de seksuelle overgreb på Kölns Hovedbanegård den 31. dec./1. jan.

Ugemagasinet *Focus* fra den 10. januar rapporterede, hvordan kriminelle grupper uden for byen blev bragt ind til Köln ved hjælp af de sociale netværk: Sporene, der peger på, at angrebene i Köln var organiserede, hober sig op. Fortrolige politirapporter dokumenterer, at nordafrikanske grupper opfordrede deres landsmænd til at komme til Köln nytårsaften fra regionen, men også fra Belgien, Holland og Frankrig. Ved at tilføje de seksuelle overgreb på tyske kvinder, der gik igennem togstationen, må de, der kontrollerede deployeringen, klart have vidst – og tilsigtet – den chokeffekt, dette ville have på provokatører blandt anti-udlændinge ligesindede, såsom PEGIDA.

Søndag den 10. januar lancerede bander af anti-immigrantbøller angreb på alle, der så udenlandske ud, i området omkring Köln Hovedbanegård. Ifølge dagens Kölneravis, *Express*, lavede en

gruppe af Rocker-motorcykelbander, fodboldhooligans og udsmidere arrangementer over Facebook med det formål at lancere menneskejagt i den indre by. Forgængeren for PEGIDA, Hooligans imod Salafister (HoGeSa) var direkte modelleret efter anti-immigrant, anti-muslimsk English Defense League (EDL) (Den engelske forsvarsliga) -alliancen med fodboldhooligans. En tidligere leder af EDL, Tommy Thompson (et pseudonym) talte ved PEGIDA-demonstrationen den 9. jan. med 1.500 deltagere i Köln, der spillede på overgrebene nytårsaften.

På begge sider er kriminelle netværk kernen i de personer, der bruges til at optrappe spændingerne, der, hvis de ikke bliver standset, kunne føre til mere udbredte og blodige voldsepisoder og sammenbrud i de statslige myndigheder og en 'Weimarisering'. Det er nu op til det tyske politi og den tyske efterretningstjeneste, samt alle allierede uden for landet, at finde dem, der kontrollerer den destabilisering, der nu er i gang, og offentligt nævne dem ved navn.

Foto: Den tyske justitsminister Heiko Maas, 5. januar 2016: "Gerningsmændene til overfaldene nytårsnat i Köln må straffes."

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Nr. 3, årang 1.

Korte rapporteringer fra hele verden.

Titelfoto: En kunstners fremstilling af en del af Radioteleskopprojektet Square Kilometer Array, SKA, i Sydafrika og Australien.

Download (PDF, Unknown)

Skønhed er nødvendigt, ikke praktisk, for menneskeheden

Hvordan udvikler vi i et folk en afsky for fordærv og en sand forædling af evnen til at føle?

Schiller siger, at midlet hertil er kunsten, den skønne kunst. Han siger: "Kunsten er, ligesom videnskaben, uafhængig af alt praktisk og af alt, hvad menneskelige konventioner har indført, og begge kan glæde sig over en absolut immunitet over for menneskenes vilkårlighed. Den politiske lovgiver kan afspærre deres område, men herske inden for det kan han ikke. Han kan bandlyse hver ven af sandheden, men sandheden selv bliver stående; han kan ydmyge kunstneren, men ikke forfalske kunsten."

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 11. januar
2016:**

**Nordkoreas prøvesprængning//
Köln banegård//**

**Nyt paradigme for
menneskeheden**

Med formand Tom Gillesberg

Endnu et Læger uden Grænser- hospital bombet i Yemen

10. januar 2016 – Mindst fire mennesker er blevet dræbt i et missilangreb i dag på en Læger uden Grænser-facilitet i Razih i det nordlige Yemen, med endnu mange flere sårede. Raquel Ayora, LuG's operationelle direktør, sagde, at, som i alle tilfælde, »bliver alle krigsparterne, inklusive den saudisk-ledede koalition, som standardpraksis informeret om GPS-koordinaterne for de hospitalsfaciliteter, hvor LuG arbejder, og vi er i konstant dialog med dem for at sikre, at de forstår, hvor alvorlige de humanitære konsekvenser af konflikten er, samt behovet for at respektere ydelsen af hospitalstjenester«.

Obama og hans ligesindede britiske aktiver i Saudi Arabien har nu bombet et LuG-hospital i Afghanistan og to i Yemen.

Puerto Rico har brug for en New Deal i Roosevelt-stil, ikke finansielle rovdyr og 'nøjsomhedspolitik'

10. januar 2016 – »Der var engang, da Puerto Rico havde en New Deal. I dag har de finansielle rovdyr, Republikanere« og brutal 'nøjsomhedspolitik'. *New Deal Daily* (www.nddaily.blogspot.com), en blog, der er helliget rapportering om historien om Franklin Roosevelts New Deal, og også at være fortalere for dens genoplivning i USA, leverede det ovenstående budskab i et indlæg fra 20. dec. 2015. I flere andre indlæg fra midten af 2015 fordømmer bloggen gribbefondenes udplyndring af Puerto Rico og gennemtvungelsen af barsk 'nøjsomhedspolitik', dvs. nedskæringer, og at »bøllebanke« befolkningen gennem intimidering til at betale gæld til »ådselgribbe-finansselskaberne«.

I et indlæg med overskriften »Nedskæringspolitik vs. New Deal-finansiering« fremfører bloggen, at »Puerto Rico kunne bruge noget af den samme slags hjælp, som præsident Franklin Roosevelt og hans ligesindede New Deal politiske beslutningstagere gav det tilbage i 1930'erne og 1940'erne ... men vi vil da ikke skabe en New Deal for Puerto Rico i dag, vel? For pokker, vi vil ikke engang tildele dem de samme beskyttelsesforanstaltninger mod bankerot, som staterne nyder godt af ... vi vil hellere lade dem blive ædt levende af gribbefondene ...«

Selvfølgelig, fortsætter indlægget, »behøver det ikke at være sådan ... Der kunne udmærket være et direkte, statsligt

jobskabelsesprogram, så vel som øgede investeringer i uddannelse og infrastruktur«. I et indlæg fra 30. okt. 2015 forklarer bloggen, at »i stedet for at tvære puertoricanere ned i jorden, som mange, rige investorer ønsker at gøre i dag ... så forsøgte New Deals politiske beslutningstagere at gøre det stik modsatte«. Administrationen til arbejdets Fremgang, Statens Nødhjælpsadministration (FERA), Det civile Bevaringskorps (der havde 12 lejre på øen) og Puerto Ricos Genopbygningsadministration (PRRA), blandt mange andre, sponsorerede projekter, der byggede infrastruktur, skoler, hospitaler, finansierede jobskabelse og finansierede udvidelsen af Puerto Ricos Universitet. PRRA-projekter blev »designet af puertoricanske ingeniører og bygget af puertoricanske arbejdere, og ydede konkrete bidrag til millioner af puertoricaneres materielle tryghed ... «

Den kendsgerning nævnes ikke, at den sidste guvernør for Puerto Rico, der blev udnævnt af USA i begyndelsen af 1940'erne, var Rex Tugwell, et fremtrædende medlem af FDR's »Hjernetrust«, hvis specialitet var byplanlægning. FDR besøgte Puerto Rico i 1934, hvor han skitserede sine planer for øens rehabilitering. Med en bemærkning om, at øen led under mange af de samme sociale og økonomiske problemer som på hovedlandet, sagde FDR: »Jeg ser frem til, at disse problemer her på øen bliver løst lige så hurtigt, som vi vil løse dem i den kontinentale del af USA.«

Info: *Puerto Rico er et selvstyrende territorium med særlig tilknytning til USA, beliggende i det nordøstlige Caribien. Puerto Rico råder kun over 1 repræsentant i USA's Kongres, og denne kan kun stemme i komiteerne, ikke i selve kongressens plenum. Selv om de har nordamerikansk statsborgerskab, har puertoricanerne kun ret til at stemme ved præsidentvalget, selv om de, der bor på fastlandet, har mulighed for at deltage i alle valg. Befolkningstal: 3,548 millioner (2014). (-red.)*

Foto: Den 1. juli 1934 gik FDR om bord på USS Houston for at begynde sin tre uger lange rejse til Hawaii. Under krydstogtet gjorde FDR og hans ledsagere holdt ved Bahamas-øerne, Haiti, Puerto Rico, St. Thomas, St. Croix, Columbia, Panama, Cocos Island og Clipperton Island. Disse stop omfattede møder med udenlandske ledere og honoratiores, sightseeing gennem diverse lande og masser af lystfiskeri. FDR ankom til Hawaii den 24. juli for at påbegynde sit historiske besøg. (-red.)

Tidl. italienske generalstabschef Arpino: Kun Obama kan tro, at russerne er ved at tabe

8. januar 2016 – General i det italienske luftvåben Mario Arpino, tidl. generalstabschef og kommandør for det italienske luftvåbenkontingent i Irakkrigen, skrev en artikel den 6. januar for *Affari Internazionali*, en udgivelse fra Istituto Affari Internazionali (IAI), hvor han siger, at militærekspertes i Syrien ser noget helt andet end den propaganda, der udbredes af det Hvide Hus. "Hvis Obama tror, at Putin trækker Rusland ind i et fremtidigt syrisk hængedynd, forekommer det billede, der slår eksperter – hvilke beviser også deles privat af embedsfolk i regeringer og NATO – i det mindste for indeværende, at være helt anderledes."

"Missionen er militært velorganiseret, drevet med effektive ressourcer og relaterede kommando- og kontrolsystemer, og opererer ud fra veldefinerede taktiske mål. Strategien ligger også godt på linje med de langfristede mål, der netop er

blevet annonceret af Vladimir Putin med hans nye nationale strategiplan: '... Ruslands prioritet er at bekræfte sin status som en global magt på højeste niveau.' Altså, ingen tilbagetrækning. Henvisningen til Ukraine og Syrien er temmelig klar."

Arpino siger imidlertid, at, konfronteret med den operationelle virkelighed, har "ingen plan nogensinde vist virkelig at gælde", er Rusland sandsynligvis klar over, at, på længere sigt, vil kun deployering af luft-plus-jord-styrker vise sig succesrig i Syrien; dette betyder stedfortræder- og specialstyrker.

Arpino går igennem nogle detaljer for at vise, hvordan Ruslands militære tilstedeværelse støt er blevet forøget, og hvordan Assads styrker langsomt, men sikkert, avancerer. Han citerer også analytikere, der er blevet interviewet *Moscow Times*, Yury Barmin og Vladimir Frolov.

"I mellemtiden cirkulerer der ubekræftede rygter om tilstedeværelsen af russiske T-90 kampvogne langt uden for grænserne af Latakia-området, hvor de var blevet indsat for at forsvare basen. Dette betyder ikke, at Moskva allerede intervenserer direkte på landjorden, men gør det indlysende, at luftkampagnen, der ledsager Assads og støttestyrkernes kamp på landjorden, yderligere vil blive udvidet i fremtiden.

Det betyder, at russerne, hverken nu eller i fremtiden, har planer om en exitstrategi. Det ser ud til at være en enkeltbillet.

Barack Obama er imidlertid overbevist om, at, gennem denne fortsatte forøgelse og udvidelse, vil Rusland ende med at låse sig selv fast i et scenario som i Afghanistan. Det kan ingen udelukke. Men i øjeblikket ser det ud til, at den eneste, der er overbevist om dette, er ham."

Foto: Mario Arpino

Job og uddannelse accelererer integration af flygtninge

9. januar 2016 – Jo før, flygtninge får job og jo før, deres børn kan komme i skole, desto nemmere kan flygtninge blive integreret, sagde Katharina Lumpp, ny forkvinde for UNHRC's gren i Tyskland (FN's Flygtninge-højkommission), til *Frankfurter Rundschau*. Dette vil også, som hun tilføjede i sine bemærkninger – hvilket skiller sig positivt ud blandt alt det fremmedfjendske sludder, der dominerer den offentlige debat i Tyskland – gøre flygtninge fra muslimske lande immune over for rekrutteringsforsøg fra kriminelle og ekstremistiske organisationer. Disse organisationer drager fordel af gråzonen med de mange tvivlsspørgsmål, som de fleste flygtninge er overladt til i uger og måneder, sagde Lumpp.

Glass-Steagall vil gøre en ende på WallStreet, City of London

og, endelig, det Britiske Imperium, og hermed faren for krig;

Et nyt paradigme med den Ny Silkevej, for genopbygning af hele verden!

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spille over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er

fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes i øjeblikket kun et eneste, strategisk tiltag, der kan skabe en løsning på de forskellige kriser – den finansielle, økonomiske, flygtningerelaterede og moralske krise – og det er den kinesiske regerings tilbud om samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, på basis af en win-win-strategi. Vi må omgående gøre en ende på City of Londons og Wall Streets kasinoøkonomi, til hvis undersætter Schäuble, Spahn, Kerber og den tidligt falmende Jörg Asmussen hører, gennem den omgående vedtagelse af en bankopdelingslov i traditionen efter Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Og dernæst må vi have et kreditsystem som det, Tyskland havde med KfW (Kreditanstalt for Genopbygning) under genopbygningen efter Anden Verdenskrig.

Titelbillede: Forsiden til Sebastian Brants satiriske skrift, 'Narreskibet', fra 1494.

Download (PDF, Unknown)

Rajin-havnen i Nordkorea udskiber nu nordkinesiske varer til Sydkina

4. januar, 2016 – Havnen i Rajin i det nordøstlige Nordkorea, hvor både Kina og Rusland har bygget havnefaciliteter, samt vej- og jernbaneforbindelser fra deres respektive territorier, tjener nu som transitområde for varer fra det nordlige Kina på vej til Sydkina. Benævnt "den tredje nord-syd fødevaretransportrute" i en rapport i *Peoples Daily* i dag, udskibes nu ad denne rute, fra Hunchun i Kina, en by beliggende ved Tumen floden nær grænsen mellem Kina, Rusland og Nordkorea, gennem Rajin-havnen i Nordkorea, meget af de 600 tons fødevarer fra de nordøstlige provinser. I 2010 rapporterede *Peoples Daily*, at varer transporteret ad ruten begrænsede sig til kul. Siden sidste år afsendes også korn, tømmer og mineralpulver ad denne vej.

Det nordøstlige Kina producerer næsten en fjerdedel af nationens korn. Udviklingsprojektet for Tumen-floden (se *EIR's* rapport "Verdenslandbroen"[1]) udvikles fortsat, mens

havneprojektet i Rajin også involverer større, private sydkoreanske firmaer, som dermed tjener som basis for samarbejde om udvikling mellem Nord og Syd (-Korea).

[1] Se udførlig introduktion på dansk:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2661>

Foto: Et russisk tog ankommer til Rajin.

Kina bliver Asiens førende eksportør af højteknologiske produkter

4. januar, 2016 – Kinas andel af Asiens samlede eksport af højteknologiske produkter er steget fra 9,4 % i år 2000 til 43,7 % i 2014, hvilket gør Kina til Asiens førende eksportør af højteknologi, langt foran Japan (der skrumpede fra 25,5 % til 7,7 %) og Sydkorea (der forblev på omtrent de samme 9,4 %) ifølge *Kinas Nationale Radio* (CNR), der i søndags citerede statistikker fra ADB's Asian Economic Integration rapport for 2015.

Rapporten viser, at de mest efterspurgte af Kinas højteknologiske varer i Asien, er højhastighedsjernbaner, kernekraft og satellitter. I Thailand benytter man i vid udstrækning Beidou GPS-navigationssystemet. I Malaysia er den kinesiske eksport af luftfartsudstyr og -dele steget i forhold til sidste års eksport.

I Indonesien vandt Kina udbuddet af landets første højhastigheds-jernbaneprojekt, hvilket betyder, at "Kinas teknologi har gjort sin entré i landet", sagde *Peoples Daily*.

Foto: Kina sigter på at eksportere sine højhastighedstog.

Kina skal bygge kæmpehavn og industripark i Myanmar

4. januar, 2016 – Det kinesiske selskab CITIC Group Corporation har vundet to kontrakter, en for en dybvandshavn, og en for en økonomisk zone, begge i den såkaldte særlige økonomiske zone Kyaukpyu beliggende i det vestlige Myanmar ved Den Bengalske Bugt. CITIC's konsortium inkluderer den thailandske gigant Charoen Pokphand Group (CP Group), samt de kinesiske firmaer China Harbor Engineering Company, China Merchants Holdings, TEDA Investment Holding og Yunnan Construction Engineering Group.

Xinhua rapporterer, at kontrakterne også inkluderer en vej og en bro, der vil forbinde industriparken med dybvandshavnen. Projektet vil blive udført i faser og skal fuldføres i løbet af 20 år. Den færdige havn vil blive i stand til at håndtere 4,9 mio. TEU containere, hvilket er sammenligneligt med størrelsen af Los Angeles' havnesystem. Det anslås, at projektet vil skabe 100.000 jobs om året.

Kina er på nuværende tidspunkt engageret i adskillige havne i det Indiske Ocean, inklusiv Chittagong i Bangladesh, Gwadar i Pakistan og Colombo i Sri Lanka. *Reuters* emmer af Imperiets anti-kinesiske hysteri og refererer til havnene som "Kinas militære perlerække" i det Indiske Ocean.

Olierørledningen fra Den Bengalske Bugt til Yunnan-provinsen i Kina, fuldført i 2015, starter i Kyaukpyu, og der er planer om at bygge en jernbanelinje langs samme rute (planerne er udsat for øjeblikket, men vil blive diskuteret igen, når den nye

regering i Myanmar tager over senere i denne måned). En jernbaneforbindelse vil gøre det muligt at undgå Malaccastrædet, i det mindste for visse importtypers vedkommende, og vil dermed spare en distance på omkring 5.000 km's sejlads.

Reuters rapporterer, at "Kyaukpyu projektet, der blev godkendt af parlamentet i Myanmar sidste år, "for visse mennesker giver anledning til bekymring ". Det turde være åbenbart, at disse "bekymringer" har deres udgangspunkt tilbage i London.

Foto: Den indledende fase af Kyauphyu SEZ-udviklingsprojektet har tre elementer: en dybvandshavn, en industripark og et integreret beboelsesområde.

Bail-in-regel-rodet i EU-medlemslande

7. januar 2016 – Bail-in-reglerne vil tilsyneladende blive implementeret forskelligt i de forskellige EU-medlemslande. Små virksomheder er ekskluderet fra bail-in i den tekst, som Det europæiske Parlament har vedtaget og, f.eks., i den italienske lov for gennemførelse. Det er ikke tilfældet i Tyskland, i hvert fald ikke ifølge et brev, som Post Bank har udsendt til sine kunder. Brevet siger blandt andet, at for »virksomhedskonti gælder grænsen på 100.000 euro pr. indskyder«. Med andre ord kunne selskaber, i tilfælde af bail-in, se alle deres penge, der overstiger 100.000 euro, blive konfiskeret.

»Men en konto, hvor to eller flere personer har adgang som medlemmer af et personligt firma, selskab eller sammenslutning eller lignende, uden juridisk personlighed, vil blive slået

sammen under udregningen af den øverste grænse på 100.000 euro og behandlet som indskud fra en enkelt indskyder.«

Dette tilbyder et smuthul i den EU-tekst, der siger,

»de følgende har samme prioritetsorden, der er højere end den orden, som krav fra almindelige, ubeskyttede kreditorer uden præference har:

- Den del af kvalificerede indskud fra individer og mikro-, små- eller mellemstore virksomheder, der overstiger dækningsniveauet iflg. bestemmelserne i artikel 6 af Direktivet 2014/49/EU;«

Den italienske lov har vedtaget denne formulering ordret.

Det er imidlertid kun en prioritetsorden for teoretiske godtgørelser, der er fastlagt, og ikke beløbet. Det beror alt sammen på »menneskers, ikke lovens, skøn«, som prof. Paolo Savona afslørede, i Milano Finanza (se 6. jan., <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11036>).

Foto: EU-parlamentet i Strasbourg, eller Babelstårnet, eller det skæve tårn i P-eu-sa, måske?

Bevar fokus på Wall Street/London-nedsmeltningen

7. januar 2016 – Onsdag var endnu en dag med jordskred på aktie- og obligationsmarkedet, som medierne universelt har givet Kinas aktiemarked og valuta skylden for. Disse

beskyldninger nåede grænsen for det absurde, da Kinas regering meddelte, midt på dagen i Europa, at den, fra og med 8. jan., ikke længere ville suspendere handel på markedet med »strømafbrydelser«, og ville lade markedsniveauet bevæge sig derhen, hvor det ville – og dette hævdedes i de amerikanske finansmedier at have standset den globale deroute på aktiemarkederne! Hvordan det skulle forestille at være gået til, blev ikke forklaret. Men i al fald, så tog derouten atter fat i løbet af den europæiske og amerikanske eftermiddag, med styrtdyk i aktierne i olie-, bank- og råvaresektorerne i spidsen.

Wall Streets, Londons og de europæiske bankers gæld, der er baseret på råvare- og ejendomsmarkedet, og som ikke kan indløses, fortsætter med at være drivkraften bag kollapset, der i realiteten er udløst af »bail-in«-reglernes ikrafttræden (1. jan. 2016), der nu er i færd med at sænke banker og deres indskydere i hele det transatlantiske område.

Financial Times havde den 7. januar en artikel, der afslørede, hvad bank-bail-in har udløst i Europa. Med den beskedne titel, »Investorer gør voldsomt indsigelse mod bank-bail-in«, rapporterer artiklen om en lidet bemærket kendsgerning. Banker i Europa (og også i USA) er nu blevet pålagt at rejse kapital for hundreder af milliarder af euro, i form af de såkaldte »bail-in-obligationer« i 2016 – obligationer, der kan eksproprieres efter dekret fra de europæiske bankopløsningsmyndigheder i Bruxelles, når banken bliver insolvent eller nærmer sig insolvens. Men Europas banker rejste kun 196 mia. euro i alt i obligationer i 2015. Det var 10 % mindre end i 2014, og beløbet er faldet hvert år, siden 2009.

Disse banker kan således ikke rejse de hundreder af milliarder i »bail-in-obligationer« i 2016. Dernæst kommer *Financial Times* frem til pointen med det »sorte nul« på bankernes bundlinje. Mange hundrede banker vil forsvinde.

»Davide Serra, direktør for Algebris-fonden, der investerer i bankgæld, siger: 'Hvis man er en lille, europæisk bank, bør ens renteomkostninger ved udstedelse af seniorgæld (dvs. 'foranstillet' gæld, der har førsteprioritet mht. indfrielse ved en evt. konkurs i forhold til anden 'efterstillet' gæld, - red.), gå voldsomt i vejret. Dette bør også udløse en konsolidering af de mindre banker, da mange af dem kunne blive udelukket af obligationsmarkedet', advarer han.«

Faldet i udstedelsen af obligationer i 2015 er mere bemærkelsesværdigt, eftersom nationale finansmyndigheder forsøgte at få banker til at genkapitalisere og sælge »tabsabsorberende gæld« (bail-in-obligationer) i 2015, før Enhedsmyndigheden for bankopløsnings-fascisterne tog over. Men, som *FT* beskriver det, så konverterede banker i Italien, Grækenland og andre steder i stedet obligationsgæld til egenkapital – aktier – »med betydelig discount« eller tab for obligationsindehaverne. »Genkapitaliseringen« af de græske banker i efteråret 2015 skete næsten udelukkende på denne måde – gennem en delvis ekspropriering af indehavere af bankobligationer »med det formål at undgå at ekspropriere (bail-in) større indskydere«. Disse »større indskydere« ville have været forretningsforetagender, der ville være blevet – og i 2016 vil blive – udslettet over en kam.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften

Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd: